ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ.1

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ 80ΟΝ ΑΡ. 2630

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοά Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα : 22711—22712

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	Δολλ. 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ
29
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1933

Ἀν. ἡλ. ὥρα 5 λ. 34.—Δύσ. 7 λ. 11
Ἀνάστασις καὶ Σωσιπάτρου ἀποστόλων

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 15.1, ἐλαχ. 7.2. Ὑγρ. μετρία. Ἄνεμοι : μέτριοι. Θάλασσα : ὀλίγον τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ : 762.3.

ΣΙΤΕΤΡ
ΑΝ-ΜΠΡΕ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΙΣ

Η ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Αἱ διαπραγματεύσεις διὰ τὴν συνομολόγησιν μιᾶς Ἑλληνοτουρκικῆς ἐμπορικῆς συμφωνίας αἱ ὁποῖαι ἤρχισαν χθές, ἀποτελοῦν πράγματι συνέχισιν προγενεστέρων διαπραγματεύσεων, αἱ ὁποῖαι εἶχον διεξαχθῆ κατὰ τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον καὶ αἱ ὁποῖαι εἶχον ἀνασταλῆ, τῆς Τουρκικῆς ἀντιπροσωπείας ἀναχωρησάσης τότε εἰς τὴν Ἄγκυραν διὰ ν' ἀναφέρῃ τὰ μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης συζητηθέντα καὶ νὰ λάβῃ περαιτέρω ὁδηγίας ἐκ μέρους τῆς Τουρκικῆς κυβερνήσεως.

Παρ' ὅλα ταῦτα, ἡ τωρινὴ ἐπανάληψις τῶν διαπραγματεύσεων ἰσοδυναμεῖ πρὸς μίαν νέαν ἐντελῶς ἀπαρχὴν αὐτῶν διὰ τὸν οὐσιώδη λόγον ὅτι τώρα δὲν συζητοῦν μεταξύ των δύο ἀντιπροσωπεῖαι εἰδικῶν, ἀλλ' αὐταὶ αὗται αἱ ἐνδιαφερόμεναι κυβερνήσεις, δι' ἀμέσου ἐπικοινωνίας, ἀφοῦ ἡ Τουρκία ἐκπροσωπεῖται διὰ τοῦ ὑπουργοῦ της τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑφυπουργοῦ της, συζητούντων ἀπ' εὐθείας μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ τῆς χώρας ταύτης, οὕτως ὥστε νὰ μὴ παρίσταται διαρκῶς ἀνάγκη νὰ ζητῶνται διὰ πᾶσαν περίπτωσιν τηλεγραφικῶς ἐντολαὶ καὶ ὁδηγίαι ἐξ Ἀγκύρας. Καὶ αἱ νέαι αὗται διαπραγματεύσεις ἤρχισαν εἰς τὸ μᾶλλον εὐοίωνον δυνατὸν περιβάλλον, ὑπὸ τὰς ἀρίστας δυνατὰς συνθήκας, ἐν μέσῳ ἀτμοσφαίρας ἐμπιστοσύνης καὶ ἐγκαρδιότητος, ὡς τόσον εὐγλώττως διεπιστώθη ἑκατέρωθεν κατὰ τὸ προχθεσινὸν γεῦμα τῆς κυβερνήσεως πρὸς τοὺς Τούρκους φιλοξενουμένους της. Οὕτως εἶνε δυνατὸν νὰ στηριχθοῦν ὅλαι αἱ δυναταὶ ἐλπίδες διὰ μίαν καλὴν τελικὴν συμφωνίαν, ἐξυπηρετικὴν τῶν συμφερόντων ἀμφοτέρων τῶν μερῶν.

Αἱ Ἑλληνοτουρκικαὶ συναλλαγαί, ἐν τούτοις, δὲν εὑρίσκονται ἐπὶ ἐπιπέδου ἰσότητος, διὰ λόγους σχετιζομένους πρὸς τὴν φυσικὴν παραγωγὴν τῶν δύο χωρῶν. Ἔχουν καὶ αἱ δύο κοινὰ τὰ κυριώτερα τῶν προς ἐξαγωγὴν γεωργικῶν προϊόντων των — καπνά, σταφίδα, ἔλαιον, σῦκα. Ἡ Τουρκία ἔχει ἔδαφος πολὺ μεγαλύτερον τοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ διπλάσιον αὐτῆς πληθυσμόν. Ἡ εἰσαγωγὴ Τουρκικῶν προϊόντων εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀνῆλθεν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς 265 ἑκατομμύρια δραχμῶν, ἐνῷ ἡ Ἑλλὰς ἐξήγαγεν εἰς τὴν Τουρκίαν εἴδη 9 μόνον ἑκατομμυρίων. Ἡ Ἑλλὰς εἶνε μία ἀπὸ τὰς καλυτέρας πελατίδας τῆς Τουρκίας, ἀπὸ τὴν ὁποίαν εἰσάγει γαιάνθρακας τῆς Ποντοηρακλείας, ἔρια, μικρὰ καὶ μεγάλα σφάγια, ἰχθεῖς νωποὺς καὶ παστούς, δημητριακά, ξυλείαν. Ἐνῷ δὲ ἡ Τουρκικὴ ἐξαγωγὴ βαίνει ἐλαττουμένη εἰς ἄλλας χώρας, λόγῳ τῶν δασμολογικῶν καὶ ἄλλων περιορισμῶν, αὐξάνεται ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα.

Ὑπάρχουν, βέβαια, Ἑλληνικὰ προϊόντα, τῶν ὁποίων ἡ εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Τουρκίαν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἀναπτυχθῇ : οἶνοι, οἰνοπνευματώδη, λιπάσματα, εἴδη ὑελουργίας, ἄροτρα, μαστίχη, κολοφώνιον, ὑφάσματα μεταξωτά, βαμβακερὰ καὶ μάλλινα, χημικὰ προϊόντα, δέρματα καὶ προϊόντα δερματίνα. Ὅλα ταῦτα, ὅμως, δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἰσοφαρίσουν τὴν εἰς Ἑλλάδα Τουρκικὴν εἰσαγωγήν, θὰ ἦτο δὲ δίκαιον νὰ δοθοῦν εἰς τὴν χώραν αὐτὴν μερικὰ ἀνταλλάγματα φύσεως ἄλλης. Καὶ πιστεύομεν ὅτι ἡ Τουρκικὴ κυβέρνησις θὰ θελήσῃ νὰ ἐξεύρῃ τροπον ὥστε νὰ μὴ θιγοῦν ἐκ τοῦ νέου νόμου περὶ ἀλλοδαπῶν ἐπαγγελματιῶν οἱ ὑπερπεντακισχίλιοι Ἕλληνες ὑπήκοοι οἱ ἀσκοῦντες ἐπαγγέλματα ἀπαγορευόμενα ὑπὸ τοῦ νέου νόμου ἐν Τουρκίᾳ καὶ οἱ ὁποῖοι μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των φθάνουν σχεδὸν τὰς 30 χιλιάδας ψυχῶν.

Ὅταν διεξήγοντο αἱ προγενέστεραι Ἑλληνοτουρκικαὶ διαπραγματεύσεις, κατὰ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου, εἶχε προταθῆ ἐντεῦθεν ἡ πληρωμὴ τῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰσαγομένων Τουρκικῶν εἰδῶν κατὰ 55 % εἰς συνάλλαγμα καὶ κατὰ 45 % εἰς γραμμάτια. Τὸ σύστημα τοῦτο, ἐφαρμοσθὲν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Νοτιοσλαυΐας, ἀπέδωκεν ἀξιολογώτατα ἀποτελέσματα καθ' ὅτι, προκειμένου περὶ συμψηφισμοῦ, εἶνε ταχὺ καὶ ἐλαστικόν. Οἱ τότε διεξάγοντες τὰς διαπραγματεύσεις Τοῦρκοι ἀντιπρόσωποι εἶχον δεχθῆ νὰ πληρώνωνται τὰ Τουρκικὰ ἐμπορεύματα κατὰ 85 % εἰς συνάλλαγμα καὶ κατὰ 15 % μόνον εἰς γραμμάτια. Ἀλλ' ὡς εἴπομεν ἤδη, αἱ νέαι διαπραγματεύσεις διεξάγονται ὑπὸ νέας ὅλως συνθήκας καὶ ὑπὸ πολὺ εὐρύτερον πνεῦμα, πρὸ πάντων ἀπ' εὐθείας μεταξὺ τῶν δύο κυβερνήσεων. Τὸ οὐσιῶδες εἶνε ὅτι ἡ εἰσαγωγὴ Ἑλληνικῶν εἰδῶν εἰς τὴν Τουρκίαν εἶνε δυνατὸν ν' αὐξηθῇ : Ὑελοπίνακες, φιάλαι, αἰθήρ, λιπάσματα, κονιάκ, οἶνοι, τερεβινθέλαιον, διάφορα ὀξέα — ἰδοὺ προϊόντα τῆς Ἑλληνικῆς βιομηχανίας, τὰ ὁποῖα, λόγῳ καὶ τῆς ὑποτιμήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ νομίσματος, εἶνε δυνατὸν νὰ καταναλωθοῦν ἐπωφελῶς εἰς τὴν Τουρκίαν. Ἐπὶ πλέον, θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐξασφαλισθῇ μέρος τῶν Τουρκικῶν μεταφορῶν ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας καί, ἐν γένει, μία ὁριστικὴ Ἑλληνοτουρκικὴ συμφωνία εἰς τὸ ζήτημα τῶν ἐμπορικῶν συναλλαγῶν εἶνε δυνατὴ ὅταν ἀμφοτέρωθεν ὑπάρχῃ ἡ σταθερὰ πρὸς τοῦτο ἐπιθυμία.

Ἀπὸ τὴν ἄμεσον ἐπαφὴν τῶν δύο κυβερνήσεων διακαιοῦνται οἱ λαοὶ τῶν δύο φίλων χωρῶν νὰ προσδοκοῦν μίαν συμφωνίαν εὐρυτέραν παγιοῦσαν ἔτι μᾶλλον τὰς ἀρίστας ἤδη σχέσεις των, ἡ καλλιέργεια καὶ ἡ προαγωγὴ τῶν ὁποίων ἀποτελεῖ δι' ἀμφοτέρας θεμελιώδη ἐθνικὴν πολιτικήν.

Δύο ἱστορικαὶ μορφαὶ

Τσάμπερλαιν καὶ Γκλάδστον

Τοῦ κ. Τσῶρτσιλλ

Τὴν παρ. Τρίτην κατετέθη, μὲ τὴν συνήθη ἐπισημότητα, εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων ὁ νέος Ἀγγλικὸς προϋπολογισμὸς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Νέβιλ Τσάμπερλαιν. Τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἐξεδόθη εἰς τὸ Λονδῖνον καὶ ἕνα ἐνδιαφέρον βιβλίον περὶ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ ἔργου τοῦ πατρὸς τοῦ σημερινοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, τοῦ πολλοῦ ἄλλοτε Ἰωσὴφ Τσάμπερλαιν, τοῦ ἰσχυροῦ ἀντιπάλου τοῦ μεγάλου Γκλάδστον. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ὁ κ. Οὐίνστον Τσῶρτσιλλ δημοσιεύει μίαν παραστατικὴν σκιαγραφίαν τῶν δύο μεγάλων αὐτῶν πολιτικῶν φυσιογνωμιῶν τῆς ἀγγλικῆς ζωῆς τοῦ παρελθόντος αἰῶνος — ἐξ ὧν ἡ δευτέρα ἰδιαιτέρως ἐνδιαφέρει, ὡς γνωστόν, ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας. Ἀπὸ τὸ μακρὸν ἄρθρον τοῦ κ. Τσῶρτσιλλ παραλαμβάνομεν τὰς καλυτέρας περικοπάς:

Εἶνε δύσκολον διὰ τὴν σημερινὴν γενεὰν νὰ κατανόησῃ τὸν σημαντικώτατον ρόλον, ποὺ ἐπαιξεν εἰς τὴν ζωὴν τῶν ἀμέσων προγόνων της, ὁ ἀγὼν γύρω ἀπὸ τὸ περίφημον «Home Rule» (ὁ ἀγγλικὸς νόμος περὶ αὐτοδιοικήσεως, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε τὸ ὑπόδειγμα ὅλων τῶν νεωτέρων διοικητικῶν μεταρρυθμίσεων ὄχι μόνον εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν λοιπὴν Εὐρώπην).

Εἰς τὸν ἀγῶνα αὐτὸν ὁ Γκλάδστον ἐσάρωσε τὸν Τσάμπερλαιν ὡς ἀρχηγὸν τῶν Φιλελευθέρων Ριζοσπαστικῶν. Ἡ δὲ πάλη ἐκείνη ὑπῆρξεν ἀναμφισβητήτως ἕνας ἀπὸ τοὺς περιεργοτέρους καὶ σπουδαιοτέρους ἀγώνας, ποὺ ἔγιναν ποτὲ εἰς τὸ Ἀγγλικὸν κοινοβούλιον. Ἡ διαμάχη ἤρχισε μὲ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ Τσάμπερλαιν ὡς πρωταθλητοῦ τῶν ριζοσπαστικῶν ἤ, ὅπως θὰ ἐλέγαμεν σήμερον, τῶν σοσιαλιστῶν. Κανεὶς εἰς τὴν νεωτέραν πολιτικὴν ἱστορίαν δὲν εἶχε κάμει μίαν τόσον ἐπίκαιρον ἀποστροφὴν πρὸς τὸν κακῶς διαχειριζόμενον πλοῦτον. Τὸ «πρόγραμμα» ποὺ ἐδημοσίευσεν ὁ Τσάμπερλαιν, τῷ 1885, ἀπετελεῖτο ἀπὸ σειρὰν λόγων, οἱ ὁποῖοι μὲ τὰς γνώσεις, τὴν βαρύτητα, τὸ κῦρος καὶ τὴν ὁρμητικότητα τοῦ συγγραφέως ἀπετέλεσαν ἕνα μοναδικὸν ὑπόδειγμα.

Ὁ Γκλάδστον ἦρχε τότε μεγαλοπρεπῶς ἐπὶ τῆς φιλελευθέρας Βρεταννίας. Ἀπρόσιτος εἰς αἴγλην, εἰς ἰσχὺν καὶ εἰς ρητορείαν, ἐκυριάρχει τῆς θυελλώδους πολιτικῆς σκηνῆς τῆς ἐποχῆς του. Καὶ κανεὶς δὲν ἦτο εἰς θέσιν καλύτερον ἀπὸ αὐτὸν νὰ ἀναμετρήσῃ τὴν ἀπειλὴν, τὴν προερχομένην ἀπὸ τὸν Τσάμπερλαιν. Ἐκείνος ἦτο ἕνας μέγας παρῳχημένης ἐποχῆς, ὁ ὁποῖος πολὺ ὀλίγην συμπάθειαν ἔτρεφε πρὸς τὰς πρακτικὰς ἀξιώσεις τῶν ἐργαζομένων τάξεων διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεώς των. Ὡς γίγας, ἐστρεφε τὸ βλέμμα του ἀλλοῦ, μακρύτερα. Ὅλα τὰ ζητήματα τῶν κοινωνικῶν μεταρρυθμίσεων, τῆς ἐργασίας, τῆς λαϊκῆς στέγης, τῆς ὑγείας, τοῦ φωτισμοῦ καὶ τοῦ καθαροῦ νεροῦ (διὰ τὸν λαὸν) τοῦ ἐκινοῦσαν ἁπλῶς ἕνα εὐμενὲς ἀλλὰ ψυχρὸν ἐνδιαφέρον. Τὸ ἐνδιαφέρον ἐκείνου ἐστρέφετο εἰς θέματα παγκόσμια, θέματα γενικῆς πολιτικῆς, ἀλλ' ἐγνώριζε καλῶς, ὅτι ἡ καρδιὰ τῶν Ἄγγλων συγκινεῖται εὐκολώτερα μὲ τὸ αἴσθημα παρὰ μὲ τὸ συμφέρον. Εἰς τοῦτο δὲ ἀπέβλεπεν ὁ Τσάμπερλαιν, ἀνίκητος τὸ αἴσθημα ὑπὲρ τῶν ἐργαζομένων τάξεων. Ὅλαι ἐκείναι αἱ μεταρρυθμίσεις, τὰς ὁποίας ἐζήτει, μᾶς φαίνονται σήμερον μηδαμιναί, διότι ἐπραγματοποιήθησαν πρὸ πολλοῦ καὶ πρὸ πολλοῦ τὰς ὑπερέβημεν. Ἀλλὰ τότε ἦσαν κάτι σημαντικόν. Καὶ τοῦτο τὸ ἀντελήφθη ἀμέσως ὁ Γκλάδστον. Ἐφ' ὅ καὶ ἐπλῆξε τὸν «Τζόε» — οὕτως ἀπεκαλεῖτο ὁ «Ἰωσὴφ» Τσάμπερλαιν — εἰς αὐτὸ τὸ ἔδαφος του, εἰς τοὺς ριζοσπαστικοὺς κύκλους. Τὸν ἔπληξε καὶ τὸν συνέτριψε. Ποτὲ πλέον ὁ Τσάμπερλαιν δὲν ἀνέλαβε δημόσιον ἀξίωμα. Ἡ μάχη ἦτο σκληρὰ καὶ μολονότι ὁ Γκλάδστον ἐνίκησεν ἐντὸς τοῦ κόμματός του, ἐν τούτοις ὑπέστη θανάσιμον πλῆγμα εἰς τὴν σφαῖραν τῆς Αὐτοκρατορίας καὶ τῆς αὐτοκρατορικῆς πολιτικῆς. Ἐξέβαλε μὲν τὸν ἀντίπαλόν του ἀπὸ τὸν φιλελεύθερον Οἶκον, ἀλλ' ἐπέτυχε τοῦτο μόνον ἐναντι τῆς θυσίας, ὅτι ὑπεχρεώθη νὰ υἱοθετήσῃ ὅ,τι ἐπὶ 20 ἔτη ἀπετέλεσε τὸ πρόγραμμα τῶν Τόρρυς (τοῦ Συντηρητικοῦ κόμματος).

Ὁ Τσάμπερλαιν δὲν εἶχε ποτέ του καταλάβει τὴν Ἰρλανδίαν καὶ τὰς σχέσεις της μὲ τὴν Μεγάλην Βρεταννίαν. Ἡ δὲ Ἰρλανδία τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐκυριάρχει τοῦ Ἀγγλικοῦ Κοινοβουλίου. Τὰ Ἰρλανδικὰ πάθη, τὰ Ἰρλανδικὰ ἰδεώδη, τὰ Ἰρλανδικὰ ἐγκλήματα, οἱ Ἰρλανδοὶ πολιτικοὶ ἠγέτες ἐσκέπαζαν ὅλην τὴν ἀγγλικὴν δημοσίαν ζωήν. Ὅλοι οἱ φιλόδοξοι πολιτικοὶ τῆς Ἀγγλίας ἐπεδίωκαν νὰ ἔχουν σχέσεις μὲ τὸν ἡγέτην τοῦ Ἰρλανδικοῦ κοινοβουλευτικοῦ κόμματος Πάρνελλ. Ὁ Πάρνελλ, σημειωτέον, ἦτο ἐραστὴς τῆς συζύγου τοῦ κάπταιν Ὄ'σή, ἐνὸς ἀσήμου μέλους τοῦ κόμματός του, καὶ εἰς τὸ σπίτι τούτου συνεκεντροῦντο ὅλοι ὅσοι ἐζητοῦσαν τὴν φιλίαν τοῦ μεγάλου Ἰρλανδοῦ ἡγέτου, ὑφιστάμενοι πότε τὰς ἀπειλὰς καὶ πότε τὰς συγκαταβάσεις τοῦ βολικοῦ κάπταιν, τὰς ὁποίας ἦσαν ὑποχρεωμένοι ν' ἀποδίδουν μὲ βεβισμένα μειδιάματα. Ὁ Τσάμπερλαιν εὐρίσκετο ἐπὶ καιρὸν εἰς ἐταφὴν μὲ τὸν Πάρνελλ μέσῳ τοῦ κάπταιν Ὄ'σή. Ὁ Γκλάδστον ὅμως εἶχεν ἀσφαλέστερον μέσον ἐπικοινωνίας, τὸν ἐκρεώσθη, τὴν κυρίαν Ὄ'σή. Ὁ Τσάμπερλαιν προσέφερεν εἰς τὴν Ἰρλανδί-

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

Πῶς μᾶς βλέπουν οἱ ξένοι

Ζὰν Λουὶ Βωντουαγιέ: ὁ ἐραστὴς τῆς Ἑλλάδος

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Κώστα Οὐράνη

—«Ἡ Ἑλλάδα ὑπῆρξε τὸ μεγάλο γεγονὸς τῆς ἡλικίας μου ὅπως ἡ Ἰταλία ἦταν τὸ μεγάλο γεγονὸς τῆς νεότητός μου. Δὲν ξεύρω τί προσφέρει ἡ Ἑλλάδα σ' ἕνα νέον εἰκοσι χρόνων, ἀλλὰ ἐκεῖνος ποὺ τὴν ἐπισκέπτεται μετὰ τὰ σαράντα βρίσκει τὴν ἐπιβεβαίωσι καὶ τὴν ἐξάρσι ὅλων τῶν λόγων ποὺ εἶχε νὰ πιστεύῃ σὲ μερικοὺς νόμους ὡμορφιᾶς, —τόσο στὴ σφαῖρα τῆς τέχνης ὅσο καὶ τοῦ πνεύματος,— ποὺ οἱ ὅροι τῆς ζωῆς τοὺς προδίδουν καὶ τοὺς ἀμβλύνουν λίγο κατ' ὀλίγο. Ἕνας τέτοιος ἐρχομὸς, εἶνε ὅ,τι μία ἐπιστροφὴ τοῦ ἀνθρώπου «τῆ θρησκευτικῇ πίστει».

Ἔτσι μοῦ μιλοῦσε γιὰ τὴν Ἑλλάδα στὸ κατάστρωμα τοῦ «Πατρὶς II» ὁ γνωστὸς Γάλλος συγγραφεὺς Ζὰν Λουὶ Βωντουαγιέ, ἐνῷ ἀγκυροβολούσαμε στὸν ναυπλιακὸ κόλπο.

Ἦταν πρωΐ, —ἕνα πρωΐ δροσερὸ καὶ διάφανο, τὸ ὡραιότερο καὶ τὸ πιὸ ἀνοιξιάτικο ὅλου μας τοῦ μεσογειακοῦ περίπλου. Σκυμμένοι στὴν κουπαστή, ἀναπνέαμε τὴν πνοὴ τῆς ἀκίνητης θάλασσας, ποὺ εἶχε τὴ δροσιὰ καὶ τὸ ἄρωμα μαζὶ καρποζυοῦ. Τὸ βλέμμα μας ἀγκάλιαζε τὸ ἐξαίσιο θέαμα ποὺ συνέθεταν τὴν πρωϊνὴ ἐκείνη ὥρα τὸ γλυκύτατο φῶς, τὰ κατακάθαρα κι' ἀνοιχτογάλαζα νερὰ τοῦ κόλπου, ἡ ἀνοιξιάτικη πρασινάδα τῆς πεδιάδας τοῦ "Αργους καὶ ἡ σειρὰ τῶν βουνῶν ποὺ ἔκλειναν τὸν ὁρίζοντα καὶ ποὺ οἱ ἰσκιοι τους ἔπεφταν πάνω στὰ νερὰ σὰν σὲ καθρέφτη. Στὸν πρωϊνὸ οὐρανὸ ξεκόβονταν ἀπαλώτατα ἡ χιονισμένες κορυφογραμμὲς τῆς Κυλλήνης καὶ τοῦ Πάρνωνα, ροδισμένες ἀπὸ τὸν ἀόρατο γιὰ μᾶς ἀκόμα ἥλιο. Ὑπῆρχε μιὰ τέτοια διαύγεια, ἁρμονία καὶ μεγαλοπρέπεια στὸ θέαμα, ποὺ ἔνοιωθα σὰν νὰ παρευρισκόμαστε θεατὲς στὴν πρωταρχικὴ ὥρα τῆς χαραυγῆς τῶν κόσμων, ὅταν μέσα ἀπὸ τὸ ἔρεβος ἀνέβυε ἀργὰ καὶ ἤρεμα ἡ ὡμορφιὰ τῆς Δημιουργίας. Ἡ ψυχή μου πλημμύριζε ἀπὸ μιὰ χαρὰ σοβαρή, θρησκευτικὴ θὰ ἔλεγα, καὶ τὰ λόγια τοῦ Γάλλου συγγραφέως ἔπαιρναν ἐκείνη τὴ στιγμὴ μιὰ μεστότερη ἔννοια.

Γνώριζα ἤδη τί ἐντύπωσι εἶχε κάνει στὸν Βωντουαγιὲ ἡ Ἑλλάδα ἀπὸ μερικὲς σελίδες ποὺ τῆς εἶχε ἀφιερώσει σ' ἕνα βιβλίο ταξειδιωτικὸν ἐντυπώσεών του ὅταν πρωτοῆλθε τὸ 1930, μαζὶ μὲ μερικοὺς συναδέλφους του, νὰ παραστῇ στὶς Δελφικὲς ἑορτές. Ξεύρω πολλοὺς συγγραφεῖς ποὺ ἔγραψαν μὲ θουμασμὸ καὶ μὲ ἔξαρσι γιὰ τὴν Ἑλλάδα, μονάχα ὅμως στὶς σελίδες ἐκείνες τοῦ Βωντουαγιὲ νοιώθει κανεὶς τὴν ἔννοια καὶ τὴ θέρμη ποὺ ἔβαζε ὁ Μωράς στὴ φράσι του ὅταν ἔγραφε ὅτι πρέπει νὰ πηγαίνῃ κανεὶς στὴν Ἑλλάδα σὰν σ' ἐρωτικὴ συνέντευξι. Ὁ Βωντουαγιὲ μιλάει γιὰ τὴν Ἑλλάδα σὰν ἐραστής. Ἡ ἐπαφή του μὲ τὴν Ἑλλάδα τοῦ φωτός, τῶν τοπίων καὶ τῆς ἀρχαιότητος, ἦταν γι' αὐτὸν ὅ,τι ἡ ἐπαφὴ μ' ἕνα ἐξαίσιο γυναικεῖο κορμί: τοῦ ἔδωσε σχεδὸν κάτι σὰν αἰσθησιακὴ ἀπόλαυσι ποὺ τὸν ἔκανε «νὰ λιγοθυμάῃ ἀπὸ εὐτυχία». Περιέφερε τὰ δάχτυλά του στὶς κολῶνες τοῦ Παρθενῶνα, «ποὺ ἔχουν τὸ χνοῦδι καὶ τὸ χρῶμα γινομένου ροδάκινου», ὅπως πάνω σ' ὡραῖα καὶ κρουστὰ μπράτσα· ἔπινε τὸν ἀέρα της ὅπως τὴ δροσιὰ χειλιῶν νέας γυναίκας· ἐπρόφερε τ' ἀρμονικὰ ἀρχαῖα ὀνόματα μὲ τὴν ἴδια ἡδονικὴ γεῦσι καὶ χαρὰ ποὺ νοιώθουμε ὅταν προφέρουμε τὸ ὄνομα γυναίκας ἀγαπημένης· ἔνοιωθε σὲ κάθε μάρμαρο τὴ γαλήνια ἀναπνοὴ ἑνὸς κοιμισμένου γυναίκειου στήθους· ὅ,τι, στὶς ἀρχαιότητες, ἦταν μέριμνα τῶν ἀρχαιολόγων καὶ τοῦ κράτους, —τὰ συρμάτινα κιγκλιδώματα, ἡ ἀναστηλώσεις, ἡ κατοικίες τῶν φυλάκων, ἡ παράταξι τῶν ἀντικειμένων στὰ μουσεῖα,— κι' ἀσχήμαινε τὴν ὡμορφιά τους, τὸν ἐπαναστατοῦσε ἴσα μὲ τὰ βάθη τῆς ψυχῆς τους. Γι' αὐτόν, μιὰ στήλη, ἕνα ἄγαλμα, ἕνα ἀρχαῖο συντρίμμι ἦταν πρὸ παντὸς ἕνα ἔργο τέχνης καὶ κατὰ δεύτερο μόνο λόγο ἀρχαιολογικὸ ντοκουμέντο. «Ἔγραφε δὲ τέχνης, ἔγραφε, θὰ πῇ ἀνώτερο δεῖγμα μετουσιωμένης ἀνθρωπότητος. Σὰν ἀνθρώπινο ὄν, ἔχει κι' αὐτὸ μιὰ ψυχή. Ἔχει τὴν εὐαισθησία του, τὸν ὀργανισμό του, τὴν ἐπιδερμίδα του. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ τὸ μεταχειρίζωνται σὰν ἕνα πτῶμα στὸ τραπέζι τῆς ἀνατομίας. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ τὸ μεταχειρίζεται κανεὶς σὰν τὰ λείψανα διπλοδόκων καὶ πλεισοσαύρων!» Τέτοιο σανσουαλισμὸ εἶχε ἡ ἀγάπη του ὥστε ὅταν ξαναγύρισε στὸν τόπο του, ἐκεῖ ὅπου οἱ οὐρανοὶ εἶνε συνεφιασμένοι κ' ἡ βροχὴ στάζει τὴ μελαγχολία της, θυμόταν τὴν Ἑλλάδα ὄχι μόνο μὲ τὸ πνεῦμά του ἀλλὰ καὶ μὲ κάτι ἀκόμα τὸ παραπλήσιο μὲ τὴ μνήμη τῆς ἀφῆς, τὴν ὁποία διατηροῦν τὰ μέλη μας ἀπὸ ἕνα ἡδονικὸ σῶμα ποὺ χαίδεψαν καὶ ἔσφιξαν.

—Ἄρκοῦσε, μοῦ ἔλεγε, νὰ τὴ θυμηθῶ μέσα στὸν κρύο καὶ πένθιμο παρισινὸ χειμῶνα γιὰ νὰ γεμίσῃ καὶ πάλι φωτεινὸ θάμβος κ' ἐρωτικὴ μέθη ἡ ψυχή μου...

* * *

Ἀπ' ὅ,τι ἔβλεπα καὶ ἄκουα ἀπ' αὐτόν, ἡ ἀγάπη του γιὰ τὴν Ἑλλάδα, στὸ δεύτερό του αὐτὸ ταξεῖδι, εἶχε λιγώτερη ἔξαρσι ἀλλὰ μεγαλύτερο βάθος. Στὸ γαλανὸ ὀνειροπόλο βλέμμα του ὑπῆρχε λιγώτερη μέθη ἀλλὰ περισσότερη συγκίνησι. «Τὸ νὰ ξαναθλέπῃ κανεὶς,ἐλεγεὸΖὺλ Τελλιὲ,εἶνε μιὰ χαρὰ μεγαλύτερη ἀπὸ τὸ νὰ πρωτοβλέπῃ». Μεγαλύτερη ὄχι, ἀλλ' ἀσφαλῶς μεστότερη καὶ πληρέστερη. Κι' αὐτὴ τὴν ποιότητα τῆς ἀγάπης αἰσθανόμουν ὅτι ἔνοιωθε ὁ Βωντουαγιέ. Σὲ κάθε σκάλα μας ἄλλους συνταξειδιῶτες μας ν' ἀποθιβασθῇ. Ἐνῷ ἐκεῖνοι συνωστίζονταν σὰν κοπάδι στὴν κλίμακα τοῦ βαποριοῦ, αὐτὸς ἔμενε παράμερα — καὶ κατέβαινε τελευταῖος. Στὸ ταξεῖδι αὐτὸ δὲν πήγαινε σὲ συνάντησι ἐκπλήξεων ἀλλὰ ἐπιβεβαιώσεων. Δὲν εἶχε ἔλθει νὰ δρέψῃ ἐντυπώσεις ἀλλὰ νὰ ξαναζήσῃ ἀναμνήσεις. Γι' αὐτὸ καὶ δὲν ἔτρεχε νὰ τὰ ἰδῇ ὅλα, ὅπως οἱ ἄλλοι, μαζὶ μὲ ὅλους τοὺς ἄλλους. Ἀντὶ νὰ πίνῃ, ὅπως ἐκεῖνοι, διαστικὰ τὸ κρασὶ τῆς ἑλληνικῆς γοητείας, τὸ χαιρόταν λίγο—λίγο,

μὲ μιὰ ἡδονὴ σοφὴ κι' ἀργή: διάλεγε ποῦ θὰ πήγαινε, καὶ πήγαινε μόνος του...

Ναί, ἡ ἀγάπη του, αὐτὴ τὴ φορά, ἦταν πνευματικώτερη. Ἕνοιωθε κανεὶς ὅτι εἶχε ξανάλθει στὴν Ἑλλάδα ὄχι γιὰ νὰ τὴν ἀπολαύσῃ ἀλλὰ γιὰ ν' ἀναπαύσῃ τὸ κεφάλι του στὸ στῆθος της ἢ ὅπως πᾶμε πρὸς μία πολιοῦχο θεότητα ἀπὸ τὴν ὁποία περιμένουμε τὴν ἰατρεία τῆς ψυχῆς κι' ἕνα καινούριο ἰσοζύγιο γιὰ τὴ ζωή μας. Μοῦ τὸ ἔλεγε κι' ὁ ἴδιος:

— «Ὅ,τι μ' ἔκανε νὰ ξαναγυρίσω στὴν Ἑλλάδα ἦταν ἡ ἔλξις καὶ ἡ ἀνάγκη νὰ ξαναβρῶ, διατηρημένο σὰν ἀπὸ θαῦμα, ἕναν πολιτισμὸ ὅπου τὸ ἰσοζύγιο μεταξὺ τῶν πνευματικῶν καὶ ὑλικῶν δυνάμεων δὲν ἔχει καταστραφῆ, ὅπως σ' ὅλον τὸν ἄλλο κόσμο, πρὸς ὄφελος τῶν τελευταίων αὐτῶν. Ἐξαν ἀνάγκαι στὴν Ἑλλάδα σὰν σὲ καταφύγιο, — κι' αὐτὸ θὰ εἶνε τὸ κεντρικὸ μοτίβο ἑνὸς νέου βιβλίου ποὺ ἐλπίζω νὰ ἐκδώσω σύντομα καὶ στὸ ὁποῖο θὰ συγκεντρώσω τὶς ἑλληνικές μου ἐντυπώσεις».

Πραγματικά, τὸν ἔβλεπα κάθε φορὰ ν' ἀπομονώνεται μέσα στὸ ἑλληνικὸ τοπίο σὰν σ' ἕνα βάπτισμα. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς, ποὺ ἔχει τὴν ἐμφάνισι ἑνὸς ἀρχαίου Γαλάτου πολεμιστοῦ ἀλλὰ μιὰ ψυχὴ εὐαισθησίας καὶ ὀνείρου, μιὰ ψυχὴ μουσική, κι' ὁ ὁποῖος αἰσθάνεται τόσο ποικίλες ὅπως εἶνε οἱ ἀποχρώσεις τόσο λεπτὲς καὶ τόσο ποικίλες ὅπως εἶνε οἱ ἀποχρώσεις τ' οὐρανοῦ στὴν ἀνατολὴ καὶ τὸ

Θεάματα

(Ἀπογευματιναὶ καὶ Ἑσπεριναί)

ΕΘΝΙΚΟΝ. «Τὸ ζῆλόνον τοῦ Τροτσόν Πόρρω». «Τὸ ἀνθρωπάκι» Α. Λουκᾶ.
ΑΡΤΥΡΟΠΟΥΛΟΥ. «Ἀπαγορεύεται τὸ συνάθροισμα».
ΑΛΑΜΠΡΑ (Φίλιππος Κορκοτσίη). «Ἡ Ἀ-γάπη μου».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. (Φ. Κοσσοκαλᾶ). «Τὸ κ. Κρεμμύδι».
ΑΤΤΙΚΟΝ. (Φίλιππος Π. Κυριακόπουλος). «Ἡ Κυρία».
ΚΥΒΕΛΗ. (Ἀ. Κοσσοκαλᾶ). «Ὑπάρτανε Ρν» τοῦ φαρ. (Γρανᾶς: «Ἡ Βικτωρία καὶ ὁ Ὀλιβιέρος»).
ΟΛΥΜΠΙΑ. Ἀπογευματινή: «Ἐθνικὸν Ὀλυμπιακὸν Πρωτάθλημα Ποδοσφαίρου».
ΠΑΛΛΑΔΙΟΝ. «Ἀγωνιστὴς Κυνηγὸς».

Τὸ Ραδιόφωνον

ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ (372 μ.) 7.25 μ.μ. Μουσικὴ χορῶν. 8 μ.μ. Συναυλία. 9 μ.μ. Ἐλαφρὰ ἀσματα. 10 μ.μ. Ἐλαφρὰ ἄσματα. 11.30 μ.μ. Χορός.
ΒΑΡΚΕΛΩΝΗ (348 μ.) 10 μ.μ. Ἀπόσπασμα. 11 μ.μ. Φιλαρμονικὴ συναυλία.
Ἀ. Ματαδοῦς Σε Μαδρίτης.
ΒΑΡΣΟΒΙΑ (385 μ.) 7 μ.μ. Καρδιανοῦ. 8.45 μ.μ. Ζωυρικὰ. Κτώνος: ἐ. Ἐφφρὸν ἀπὸ τὸν Ἀλεξάνδρου. Ἀπόσπασμα ἔργου Ἐνίετη, Ἀγκρὶ, Μ. Ἀλεξάνδρου. Ἀ. Ἀλεξάνδρου. Σ.ποῦν ἀ. Ἀλεξάνδρου. Ἀ. Ἀλεξάνδρου.
ΒΕΟΥΡΓΡΑΔΙΟΝ (431 μ.) 5 μ.μ. Τρυγόνες. 5.30 μ.μ. Ραδιοχορτόνο. 6.20 μ.μ. Δίσκοι. 8 μ.μ. Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ ἔργον «Ἡ Ἀγάπη».
ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (419 μ.) 7.15 μ.μ. Πρωϊνὴ συναυλία. 8 μ.μ. Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ ἔργον «Ἡ Ἀγάπη». 10 μ.μ. Ἐλβέτικος Κατσόνι. κλπ.
ΒΙΕΝΝΗ (517 μ.) 6 μ.μ. Ἀπόσπασμα ἀπὸ τραγουδία. 5.40 μ.μ. Χορῶδιο. 6.45 μ.μ. Ὀμφόνιον Κύμβαλον τὸ ἀρχαῖον. Ἀγρ. Βάτοκ. 8.20 μ.μ. Ρίφ. Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ ἔργον «Ἡ Ἀγάπη». Σ.ποῦν ἀ. Ἀλεξάνδρου. Ἀ. Ἀλεξάνδρου. Ἀ. Ἀλεξάνδρου.

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΕΝΤΟΝΟΣ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝ ΣΟΦΙΑ ΔΙΑ ΤΑΣ ΣΩΒΙΝΙΣΤΙΚΑΣ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ

Κατὰ πληροφορίας ἐγκύρου πηγῆς ἐκ Σόφιας, ὁ ἐκεῖ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Κόλλας προεβη εἰς διάβημα παρὰ τῷ Βουλγαρῷ πρωθυπουργῷ κ. Μουσάνωφ διὰ τοὺς ἐκφωνηθέντας κατὰ τὴν ἐπέτειον τῆς πτώσεως τῆς Ἀδριανουπόλεως λόγους ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου Σόφιας καὶ τῶν φρουράρχων Χασκόβου καὶ Γιύργου ὡς καὶ διὰ τὴν ἀνοχὴν ὑπὸ τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως τῶν ἐνεργειῶν τῆς θρακικῆς ὀργανώσεως.

Ὁ κ. Μουσάνωφ ἀπήντησεν ὅτι δὲν ἔλαβε γνῶσιν τῶν καταγγελλομένων ὑπὸ τοῦ Ἕλληνος πρεσβευτοῦ λόγων, ἀλλ' ὅτι πάντως δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἀποδοθῇ εἰς αὐτοὺς σημασία. Γιροσέθεσεν ὅτι ὁ ἴδιος δὲν ἐπιδοκιμάζει τοιαύτας ἐκδηλώσεις τῶν πατριωτικῶν συλλογων, αἱ ὁποιαι δὲν διερμηνεύουν τὴν κοινὴν γνώμην τῆς χώρας.

Εἰς παρατήρησιν οτι πρόκειται περὶ λόγου ἐκφωνηθέντος ὑπο τῆς ἀνωτατης ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, ὁ κ. Μουσάνωφ ἀπήντησεν ὅτι ὁ Μητροπολίτης Σοφίας ἀποτελεῖ ανεξάρτητον ἀρχὴν καὶ ὅτι ἐπανειλημμένως ἑβδομὰς συμβουλὰς καὶ οδηγίας εἰς τὰς ἀρχας καὶ τοὺς πατριωτικοὺς συλλόγους ν' ἀπέχουν ἐκδηλώσεων δυναμένων νὰ δυσαρεστήσουν τοὺς γείτονας. Λυπεῖται δὲ διότι δὲν εἰσακουεται πάντοτε καὶ δὲν δύναται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν βουλγαρικῶν νόμων νὰ ζητήσῃ τὴν καταδίωξίν των.

Ὡς εἰνε γνωστον, εἰς τον λόγον του ὁ Μητροπολίτης Σόφιας ἐξῆρε τὴν ἰδέαν τῆς μεγάλης Βουλγαρίας καὶ ἐτόνωσεν ὅτι ἡ Ἐκκλησία κηρυσσεται κατ' ἀρχὴν κατὰ τοῦ πολέμου, ἀλλ' ὅτι ἡ Βουλγαρικὴ Ἐκκλησία δίδει τὰς εὐλογίας της διὰ τὸν πόλεμον, ὁ ὁποῖος θὰ ἐνεπνέετο ὑπὸ τοῦ ἰδεώδους τῆς ἐθνικῆς ἑνώσεως καὶ τέλος ὅτι ἄνευ τῆς ὑπὸ τῆς Βουλγαρίας πραγματοποιήσεως τῶν ἱστορικῶν καὶ ἐθνολογικῶν δικαιωμάτων αὐτῆς, δὲν θα εἶνε δυνατὴ ἡ ἀποκατάστασις διαρκους εἰρήνης εἰς τὰ Βαλκάνια.

"Οσον ἀφορᾷ τὸ Θρακικὸν κομιτᾶτον, εἰς τὰς δοθείσας ὑπ αὐτοῦ ἑορτὰς ἐπ' ευκαιρίᾳ τῆς ἐπετείου ἠκούσθησαν ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τῆς ενιαίας καὶ ἀδιαιρέτου Θράκης. Εἰς διάλεξιν ὑπὸ ὀργανωθεισαν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἀλλιάνς Φρανσαὶζ ἐν Σόφιᾳ ὡμίλησεν ὁ κ. Πετκανωφ, μὲ θεμα «Διατι ἀπωλέσαμεν τὴν Θράκην καὶ πως θὰ τὴν ἀνακαταλάβωμεν».

ΑΙ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΔΥΟ ΤΟΥΡΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΔΙΑ ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΑ

Ὁ Τοῦρκος ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Τζελὰλ βεης καὶ ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Νουμὰν Ριφὰτ βέης, συνοδευόμενοι ὑπὸ του πρεσβευτοῦ Ἑνὶς βέη επεσκέφθησαν χθὲς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τὸν κ. Πρωθυπουργὸν καὶ παρέμειναν συνομιλοῦντες μετ' αὐτοῦ ἐπὶ ὡραν περίπου. Ἡ συνομιλία περιεστράφη εἰς τὴν ἀνταλλαγὴν γενικῶν σκέψεων, εφ' ὅλων τῶν ζητημάτων τῶν ενοιαιφερόντων τας δύο χώρας, διεπιστώθη δὲ ἑκατέρωθεν ἡ πλέον εἰλικρινὴς διάθεσις ὅπως ἐξευρεθουν λύσεις εὐνοϊκαί.

Μεταξὺ τῶν συζητηθέντων ζητημάτων τῶν φορῶντων τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐμπορικῶν συναλλαγῶν τῶν δύο χωρῶν, ἐθιγη καὶ τὸ ζήτημα τῶν Ἑλλήνων επαγγελματιῶν της Κωνσταντινουπόλεως.

Μετὰ τὴν συνομιλίαν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ανεκοίνωσε προς τους δημοσιογράφους, ὅτι συνήντησε παρὰ τοῖς Τούρκοις ἀντιπροσώποις τὴν καλυτεραν διάθεσιν, ἀνεγνωρίσθη δὲ καὶ ἐκ μέρους αὐτῶν ἡ ὕπαρξις καὶ παρ' ἡμῖν τῶν εἰλικρινεστέρων διαθέσεων, πράγμα τὸ οποιον ἐπιτρέπει τὴν πεποίθησιν ὅτι ἀσφαλῶς θὰ προκύψουν καλὰ αποτελέσματα ἐφ' ὅλων των ὑπὸ συζήτησιν ζητημάτων.

Χθὲς τὴν μεσημβρίαν οἱ Τοῦρκοι ὑπουργοὶ καὶ ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας παρεκάθησαν εἰς πρόγευμα παρατεθὲν πρὸς τιμήν των ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ κ. Πεσμαζόγλου ἐν Κηφισιᾷ. Εἰς τὸ πρόγευμα παρεκάθησαν καὶ ὁ κ. Ἐσαλδάρης μετὰ τῆς κυρίας Ἐσαλδάρη. Τὴν 7ην μ.μ. παρετέθη πρὸς τιμήν των ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Λοβέρδου εἰς τὴν οἰκίαν του τέϊον.

Σήμερον τὴν μεσημβρίαν ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας θὰ παραθεσῃ πρόγευμα εἰς τοὺς Τούρκους ὑπουργούς.

ΑΙ ΣΗΜΕΡΙΝΑΙ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΙ

Σήμερον τὴν 10ην π.μ. ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομιας κ. Πεσμαζόγλου θὰ συναντηθῇ εἰς τὴν Τουρκικὴν Πρεσβειαν μετὰ τῶν Τούρκων ὑπουργῶν Τζελὰλ βέη καὶ Νουμὰν Ριφὰτ βέη καὶ τοῦ πρεσβευτοῦ Ἑνὶς βέη, διὰ ν' ἀρχίσουν τὰς οὐσιαστικὰς συζητήσεις ἐπὶ τῆς ἑλληνοτουρκικῆς εμπορικῆς συμβάσεως.

Ὁ κ. Πεσμαζόγλου ἔχει καταρτίσει πλῆρες σχέδιον διὰ τὴν ρυθμισιν τῶν ἐμπορικῶν συναλλαγῶν μεταξὺ των δύο χωρῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου καὶ θὰ διεξαχθοῦν αἱ συνεννοήσεις. Προκαταρκτικῶς κατέστησεν ἤδη ἀπὸ τῆς χθὲς ἐνήμερον τὸν Τοῦρκον ὑπουργὸν τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας ὁ κ. Πεσμαζόγλου.

ΑΝΕΥΡΕΘΗ ΤΟ ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΥΔΡΟΠΛΑΝΟΝ ΤΗΣ «ΑΙΡ-ΟΡΙΑΝ»

ΟΥΔΕΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΒΑΤΩΝ ΕΠΑΘΕΝ

Εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἑταιρείας «Αἴρ-Ὀριάν» ἐλήφθη χθὲς τὴν νύκτα τηλεγράφημα ἀναφέρον ὅτι τὸ θεωρούμενον ὡς ἀπολεσθὲν ὑδροπλάνον ἀνευρέθη εἰς τὸν κολπίσκον Μορέννο τῆς Καλαβρίας ὅπου εἶχεν ἀναγκασθῇ νὰ προσθαλασσωθῇ λόγῳ τῆς κακοκαιρίας. Εἰς τὸ τηλεγράφημα προστίθεται ὅτι τὸ πλήρωμα καὶ οἱ ἐπιβάται τοῦ ὑδροπλάνου οὐδὲν ἔπαθον.

ΕΛΗΞΑΝ ΧΘΕΣ ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ

Κατὰ τὴν χθεσινὴν τελευταίαν συνεδρίασιν τῆς διαβαλκανικῆς ναυτιλιακῆς Διασκέψεως, ὑπεγράφη τὸ τελικὸν κείμενον τοῦ ναυτιλιακοῦ τμήματος τοῦ Διαβαλκανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Κων)πόλεως.

Ὁ Βουλγαρος ἀντιπρόσωπος ὁμιλῶν ἐπὶ τοῦ 5ου ἄρθρου τοῦ καταστατικοῦ τοῦ ἀφορῶντος τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἰσορροπίας τῶν ἐμπορικῶν συναλλαγῶν, παρετηρησεν, ὅτι δὲν διαβλέπει τὴν δυνατότητα μιᾶς τοιαύτης ἰσορροπίας ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν Βαλκανικὰ κράτη καὶ συγκεκριμένως ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Βουλγαρία, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν εἰσέτι συνομολογήσει ἐμπορικὰς συμβάσεις.

Ὁ κ. Παπαναστασίου ἐξέγησε τοὺς λόγους, οἱ ὁποῖοι ἐπιβραδύνουν τὴν συνομολόγησιν μιᾶς τοιαύτης συμβάσεως. Διεβεβαίωσε δὲ ὅτι ὅπως ἐδήλωσε πρὸς τοὺς Βουλγάρους πολιτικοὺς, κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκ Σόφιας διέλευσίν του, ἐν Ἑλλάδι ὑφίσταται ἀπόλυτος προθυμία διὰ τὴν συνομολόγησιν τοιαύτης συμβάσεως, ἀρκεῖ νὰ ἀρθοῦν ὡρισμένα ἐμπόδια σχετιζόμενα πρὸς δημοσιονομικῆς φύσεως διαφορὰς ὑφισταμένας μεταξὺ τῶν δύο κρατῶν. Ἐφ' ὅσον ἐκκρεμεῖ ἡ διευθέτησις τῶν διαφορῶν τούτων, μοιραίως παρατείνεται καὶ ἡ ἐκκρεμότης τῆς συνομολογήσεως Ἑλληνοβουλγαρικῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως.

ΤΟ ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΙΣΤΩΝ

Καταρτισθὲν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἀπεστάλη εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας πρὸς ἐπεξεργασίαν διάταγμα περὶ τροποποιήσεως τῆς συνθέσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Αὐτοκινητιστῶν.

Διὰ τοῦ διατάγματος ὁρίζεται ὅτι Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου δὲν θα εἶναι ἐφεξῆς ὁ ἐπιθεωρητὴς τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας τοῦ Ὑπουργείου, ἀλλὰ εἰς τὼν Διευθυντὼν αὐτοῦ. Ἐπίσης ὁρίζεται ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἠσφαλισμένων θὰ ὑποδεικνύωνται εἰς τὸ μέλλον ἀπὸ τὴν Γενικὴν Συνομοσπονδίαν τῶν αὐτοκινητιστῶν καὶ οὐχὶ ἀπὸ τὰ Σωματεῖα, ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν παρὰ τῷ συμβουλίῳ δημοσίων ὑπαλλήλων αὐξάνεται ἀπὸ τέσσαρας εἰς πέντε.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΑΙ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΑΙ ΤΗΣ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ

ΟΙ ΙΤΑΛΟΙ ΑΠΗΓΟΡΕΥΣΑΝ ΤΗΝ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑΝ ΕΡΑΝΟΥ

ΕΠΙΣΗΣ ΑΠΕΠΟΙΗΘΗΣΑΝ ΤΗΝ ΒΟΗΘΕΙΑΝ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΙΚΟΥ

ΤΟΥ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΥ ΤΗΣ "ΠΡΩΪΑΣ,,

ΡΟΔΟΣ, 28. [Τοῦ ἀπεσταλμένου συντάκτου μας]. — Ἡ Γενικὴ Διοίκησις ὠργάνωσε πλήρη ὑπηρεσίαν παροχῆς βοηθειῶν εἰς τοὺς σεισμοπλήκτους τῆς Κῶ.

Ἡ Διοίκησις ἀναβιβάζει τοὺς νεκροὺς εἰς 149. Ἀπὸ τὰ ἐρείπια ὅμως συνεχῶς ἐκθάπτονται καὶ ἄλλοι νεκροί. Οἱ τραυματίαι ἀνέρχονται εἰς 600. Ἐκ τούτων ὑπέκυψαν εἰς τὰ τραύματά των οἱ βαρύτερον τραυματισμένοι

Αἱ Ἰταλικαὶ ἀρχαὶ ἀπηγόρευσαν τὴν ἐνέργειαν ἐράνων ἐκ μέρους τῆς ἐνταῦθα κοινότητος. Ἐπίσης ἀπηγορεύθη ἡ μετάβασις εἰς Κῶ των συγγενῶν τῶν θυμάτων. Ὡσαύτως ἀπηγορεύθη ἡ παρὰ τὼν χωρικῶν ἀνασκαφὴ τῶν ἐρειπίων πρὸς ἐκταφὴν νεκρῶν καὶ τοῦτο ἐκ φόβου μὴ συμβοῦν κλοπαί. Ἡ Ἰταλικὴ Διοίκησις ἀπέρριψε προσφορὰν ἀγγλικοῦ πολεμικοῦ ὅπως παράσχῃ βοηθείας εἰς τοὺς σεισμοπαθεῖς. Ἐγνώσθη ὅτι μεταξὺ τῶν νεκρῶν περιλαμβάνονται ἡ ἀδελφὴ τοῦ κ. Παρθενιάδου, ἡ οἰκογένεια Λουκίδου, ἡ κυρία Σερβανάου.

Π. ΤΡΟΥΜΠΟΥΝΗΣ

ΑΛΛΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

Κατ' ἄλλας ληφθείσας ἀεροπορικῶς ἐκ Ρόδου πληροφορίας, ἡ μεγαλυτέρα καταστροφὴ ἐπῆλθεν ἐντὸς τῆς πόλεως τῆς Κῶ, ὅπου ὁλόκληροι οἰκογένειαι ἐτάφησαν ὑπὸ τὰ ἐρείπια, εὑροῦσαι οἰκτρὸν θάνατον. Ὁ ἀκριβὴς ἀριθμὸς τῶν νεκρῶν δὲν εἶνε δυνατὸν εἰσέτι νὰ ἐξακριβωθῇ. Ἐγνώσθη μόνον ὅτι οὐδεὶς Ἰταλὸς ἔπαθεν ἐκ δὲ τῶν Μουσουλμάνων κατοίκων ἐφονεύθησαν 23 καὶ ἐκ τῶν Ἰσραηλιτῶν 4. Οἱ περισσότεροι νεκροὶ μένουν ἀκόμη ἄταφοι, διότι ἀνεσύρθησαν ἐκ τῶν ἐρειπίων παραμορφωμένοι μέχρι τοῦ σημείου ὥστε ἡ ἀναγνώρισίς των εἶνε δύσκολος. Ὁ ἀριθμὸς τῶν θυμάτων δὲν ἔχει ἀκόμη σαφῶς καθορισθῆ.

Οἱ σεισμόπληκτοι συνεκεντρώθησαν εἰς πέντε στρατόπεδα ἐντὸς τῆς πόλεως, ὅπου γίνεται προσπάθεια ἐξακριβώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν θυμάτων, τοῦ ὁποίου τὸ μεγιστον μέρος εἶνε Ἕλληνες.

Εἰς τὸ χωρίον Πηλὶ τῆς Κῶ ἐφονεύθησαν τρεῖς καὶ ἐπληγώθησαν ἑξ. Εἰς τὴν Νίσυρον οἱ τραυματίαι εἶνε ἐν ὅλῳ ἑξ, πάντες φέροντες ἐλαφρὰ τραύματα. Εἰς τὸ χωρίον Ἐμπορειὸ τῆς Νισύρου κατέρρευσαν 10 οἰκίαι. Εἰς Πάλλους μία οἰκία κατέρρευσε καὶ 29 ὑπέστησαν σοβαρὰς βλάβας. Εἰς Μανδράκιον 10 οἰκίαι κατέρρευσαν, 15 κατέστησαν ἐτοιμόρροποι καὶ 100 ὑπέστησαν βλάβας. Εἰς τὰ Νικιὰ μία οἰκία κατέρρευσε καὶ 5 κατέστησαν ἀκατοίκητοι, 15 δὲ ὑπέστησαν ζημίας.

Αἱ ὑλικαὶ ζημίαι γενικῶς εἰς τὴν Νίσυρον εἶνε μεγάλαι, καθ' ὅσον λόγῳ τοῦ σεισμοῦ ἀπεσπάσθησαν ἐκ τοῦ ἐσβεσμένου ἡφαιστείου τῆς νήσου τεράστιοι βράχοι, οἱ ὁποῖοι παρέσυραν οἰκίας καὶ συνέτριψαν διάφορα ἀντικείμενα.

Ὁ γενικὸς διοικητὴς Δωδεκανήσου κ. Μάριο Λάγκο, ἐπανελθὼν προχθὲς εἰς Ρόδον, ἀνεχώρησεν εἰς Κῶ, ὅπως ἀντιληφθῇ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὸ μέγεθος τῶν καταστροφῶν καὶ δώσῃ τὰς δεούσας ὁδηγίας διὰ τὴν περίθαλψιν τῶν σεισμοπλήκτων.

Ὁ κ. Λάγκο θ' ἀναχωρήσῃ αὔριον ἐπιστρέφων εἰς Ρόμην διὰ νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τῆς Ἰταλικῆς κυβερνήσεως διὰ τὴν λῆψιν μέτρων ὁριστικωτέρας στεγάσεως τῶν σεισμοπλήκτων.

Διὰ νὰ βελτιωθῇ ὅμως ἡ κατάστασις εἰς τὴν Κῶ, χρειάζονται πολλὰ καὶ ἰδίως ἐνίσχυσις τῆς ἀνεπαρκοῦς ὑπηρεσίας τῆς περιθάλψεως. Ἐπίσης ὑπάρχει μεγάλη ἔλλειψις τροφίμων.

Ὁ γενικὸς γραμματεὺς τοῦ Φασιστικοῦ κόμματος Σταράσι, ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Ἰταλικῶν ἀρχῶν τὸ ποσὸν τῶν 50.000 λιρετῶν διὰ τὴν περίθαλψιν τῶν παθόντων.

Πολλοὶ Καλύμνιοι καὶ Λέριοι ἰδιῶται ἀπέστειλαν εἰς Κῶ τρόφιμα, ἐκ τῶν Μικρασιατικῶν δὲ ἀκτῶν μετεφέρθη εἰς τὴν νῆσον ἀριθμὸς σφαγίων.

Ο ΕΡΑΝΟΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΣΕΙΣΜΟΠΑΘΩΝ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν, ὁ ὁποῖος, ὡς γνωστόν, εἶνε Πρόεδρος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς ἐράνων ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν Χαλκιδικῆς, εἰς τὴν ὁποίαν Ἐπιτροπὴν ἀνετέθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἡ συλλογὴ ἐράνων καὶ ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν τῆς Δωδεκανήσου, προσκαλεῖ εἰς συμβούλιον ἐν τῷ Μεγάρῳ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τὰ μέλη τῆς ἐν λόγῳ Ἐπιτροπῆς τὴν προσεχῆ Τρίτην 2 Μαΐου καὶ ὥραν 1 μ. μ. πρὸς σύσκεψιν καὶ ἄμεσον λῆψιν ἀποφάσεων.

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

Οἱ σεισμοὶ τῆς Δωδεκανήσου πρέπει νὰ εὕρουν ἀπήχησιν εἰς τὴν ψυχὴν ὅλων τῶν Ἑλλήνων.

Αἱ Ἱστορικαὶ νῆσοι τοῦ Αἰγαίου, ὅπου ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων ἤκμασεν εἰς ἀπαράμιλλος πολιτισμὸς, καὶ ἰδίᾳ ἡ Κῶς, ἡ πατρὶς τοῦ Ἱπποκράτους, ἐβυθίσθησαν εἰς πένθος, πρὸς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἐκδηλωθῇ κατὰ τὸν ἐμφαντικώτερον τρόπον ἡ συμπάθεια τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἡ μεγάλη εἰσφορὰ τοῦ πλουσίου καὶ ὁ ὀβολὸς τῆς χήρας θὰ συντελέσωσιν ἐξ ἴσου εἰς τὴν κατὰ τὸ δυνατὸν ἐπούλωσιν τῶν πληγῶν, τὰς ὁποίας ἤνοιξεν ἡ φοβερὰ θεομηνία. Εἰς ἑκατοντάδας ἀνέρχονται οἱ νεκροὶ καὶ οἱ τραυματίαι, εἰς χιλιάδας οἱ ἀνέστιοι καὶ εἰς ἑκατομμύρια αἱ ζημίαι, τὰς ὁποίας ὑπέστησαν πτωχότατοι πληθυσμοί. Ἡ ἔκτασις τῆς συμφορᾶς δὲν περιγράφεται οὔτε εἶνε δυνατὸν νὰ φαντασθῇ κανεὶς τὴν τραγῳδίαν, ἡ ὁποία διαδραματίζεται εἰς τὴν Δωδεκάνησον.

Μολονότι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς διέρχεται δεινὴν οἰκονομικὴν κρίσιν καὶ χρεσιναὶ εἶνε ἀκόμη αἱ πρὸς αὐτὸν ἐκκλήσεις μας ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν τῆς Χαλκιδικῆς καὶ τῆς Κορίνθου, πρέπει καὶ σήμερον καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ ὑστερήματός του, νὰ συνεισφέρῃ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν του Δωδεκανησίων καὶ νὰ δείξῃ περιτράνως διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα τῆς κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης καὶ φιλαδελφίας, τὰ ὁποῖα τὸν διακρίνουν.

Αἱ εἰσφοραὶ κατατιθέμεναι εἰς ἁπάσας τὰς Τραπέζας ἀποστέλλονται εἰς τὸν κ. Διονύσιον Λοβέρδον, Γενικὸν Διευθυντὴν τῆς Λαϊκῆς Τραπέζης, ὡς Ταμίαν τῆς Επιτροπῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἀπριλίου 1933

Διὰ τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν τῶν ἐράνων

Ὁ Πρόεδρος

Ὁ Ἀθηνῶν Χρυσόστομος

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Η ΟΠΟΙΑ ΘΑ ΕΠΙΔΟΘΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΞΕΝΟΥΣ ΕΜΠΕΙΡΟΓΝΩΜΟΝΑΣ

Ἐντὸς τῶν ἡμερῶν θὰ συνέλθῃ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ἵνα ἀσχοληθῇ ἀποκλειστικῶς μὲ τὴν καταρτισθεῖσαν ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἔκθεσιν ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς, δημοσιονομικῆς καὶ νομισματικῆς καταστάσεως τῆς χωρας, τὴν ὁποίαν θὰ θέσῃ υπ' ὄψει τῶν ἀφικνουμένων, ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ Μαΐου, ξένων ἐμπειρογνωμόνων τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς της Κ. Τ. Ε.

Ἐν ἀρχῇ της εκθέσεως ὁ κ. Λοβέρδος ανασκοπεῖ ἱστορικῶς τὰ οικονομικὰ τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τοῦ ἔτους 1914 καὶ ἐντεῦθεν. Συγκεκριμένως ἀναφέρει τὴν προπολεμικὴν οἰκονομικὴν ἀντοχὴν τῆς χώρας καὶ εισερχόμενος εἰς τὴν πολεμικὴν καὶ μεταπολεμικὴν περίοδον, αναφέρει τὰς θυσίας εἰς τὰς ὁποίας ὑπεβλήθη ἡ χώρα κατὰ τὸν μονομερῆ μετὰ τῆς Τουρκίας πόλεμον καὶ τὴν περίθαλψιν τοῦ μετὰ τὴν καταστροφὴν προσφυγόντος ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας ἐνταῦθα πληθυσμοῦ ἐξ ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἑκατομμυρίου. Ἐν συμπεράσματι τῆς ἱστορικῆς ταυτης ἀνασκοπησεως ὁ κ. Λοβέρδος αναφέρει ὅτι τόσον οἱ πόλεμοι ὅσον καὶ ἡ περίθαλψις τῶν προσφύγων ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ ἐπελθοῦσα παγκόσμιος οἰκονομικὴ κρίσις, ἐπηρέασαν τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἑλλάδος μέχρι τοῦ σημείου ὥστε ν' ἀναγκασθῇ αὕτη ν' ἀναστείλῃ τὰς πρὸς τοὺς δανειστάς της ὑποχρεώσεις της καὶ νὰ περιορίσῃ κατὰ τρόπον αἰματηρὸν δαπανας ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ, θεωρουμένας ἀπαραιτήτους εἰς πᾶσαν πολιτισμένην χώραν.

Ἡ ἔκθεσις θέγει ἀκολούθως ὅλα τὰ θέματα τὰ ἀφορῶντα τὴν διοίκησιν καὶ τὴν κοινωνικὴν πολιτικὴν τοῦ κράτους διὰ νὰ καταλήξῃ εἰς τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα, εξαντλοῦν αὐτὸ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως.

Ὁ κ. Λοβέρδος ἐν τῇ ἐκθέσει του ἀναφέρεται εἰς τὴν θέσιν τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν Ἑλλάδι καὶ τὰς στοιχειώδεις δαπάνας, εἰς τὰς ὁποίας εἶναι ὑποχρεωμένον νὰ προβαίνῃ τὸ κράτος ὅπως μορφώσῃ ἔστω καὶ πρωτογόνως τοὺς ἀγροτικοὺς πληθυσμούς. Παραθέτει πίνακας ἐξ ὧν ἀποδεικνύεται ἡ ἀνάγκη ὅπως αἱ ἤδη ἐγγεγραμμέναι πιστώσεις εἰς τὸν προϋπολογισμὸν μὴ περιορισθοῦν καὶ τοῦτο πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ λαοῦ καὶ τῆς κοινωνίας.

Περαιτέρω αναφέρει ὁ κ. ὑπουργὸς τὰς πιστώσεις τῶν πολεμικῶν ὑπουργείων, αἵτινες ἔχουν περιορισθῇ σημαντικῶς, χάρις εἰς τὰ σύμφωνα φιλίας ἀτινα συνῆψεν η Ἑλλὰς καὶ τὰς καταβαλλομένας προσπαθείας ὑπὸ τῶν ἑκάστοτε κυβερνήσεων πρὸς διατήρησιν τῆς εἰρήνης. Παρατηρεῖ ἐν τούτοις ὅτι ἡ χώρα εἶναι ὑποχρεωμένη ἐκ τῶν πραγμάτων νὰ διατηρῇ στρατόν, στόλον καὶ ἀεροπορίαν, ὅπως διαφυλάττῃ τὰ σύνορά της καὶ τὰ παράλιά της καὶ ὅπως ἔχῃ τὴν δύναμιν ν' αντιμετωπίζῃ τας ἐπιδρομας λαθρεμπόρων κλπ.

"Οσον ἀφορᾷ τὴν ὑγιεινὴν, παραθέτει ὁ κ. ὑπουργὸς πίνακας, ἐξ ὧν ἐμφαίνεται ἡ προσπάθεια τοῦ κράτους ν' ἀπαλλάξῃ ἰδίᾳ τὴν ὑπαιθρον χώραν ἀπὸ την μαστίζουσαν αὐτὴν ἐλονοσίαν, καὶ ἀναφέρει ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ διαφυλάξῃ ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεων του προϋπολογισμοῦ της, τὴν ὑγείαν τῶν πολιτῶν της, πρὸς τὸ συμφέρον αὐτῆς ταύτης τῆς χώρας.

Διὰ τὴν γεωργίαν καὶ τὴν βιομηχανίαν, ἰδίως ὅμως διὰ τὴν πρώτην, ἡ ἔκθεσις ἀναφέρει ὅτι ἡ πολιτικὴ τῆς κυβερνήσεως εἶνε ἡ ἀνάπτυξις τούτων, ὡς ἀποτελουσῶν τὸν ἐθνικὸν πλοῦτον τῆς χώρας, καὶ ἡ ἐκ παραλλήλου ἐξεύρεσις ἀγορῶν καταναλώσεως τῶν ἑλληνικῶν προϊόντων, ἰδίᾳ τοῦ καπνοῦ, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς αὐξήσεως τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος καὶ συνεπῶς καὶ τῆς ἐσωτερικῆς δυναμικότητος τῆς χώρας, ἀπὸ οἰκονομικῆς καὶ δημοσιονομικῆς ἀπόψεως.

ΜΕΙΩΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ

Εἰσερχόμενος ἀκολούθως ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν κυρίως οἰκονομικῶν στοιχείων, ἀναφέρει ὅτι ἡ ὑπερβολικὴ φορολογικὴ ἐπιβάρυνσις ἐν Ἑλλάδι, ἔχει ὡς ἄμεσον συνέπειαν τὴν μείωσιν τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου τῆς χώρας, τὴν φυγάδευσιν τῶν κεφαλαίων, τὴν παρακώλυσιν τῆς καλυτερεύσεως τοῦ ἐπιπέδου τῆς κοινωνικῆς εὐημερίας. Ὅταν μάλιστα τὰ ἔσοδα τοῦ Κράτους διατίθενται εἰς ἔργα μὴ παραγωγικά, ὡς ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν ἐξωτερικῶν δημοσίων χρεῶν, ἡ φορολογικὴ αὐτὴ ἐπιβάρυνσις καθίσταται ἔτι ἐπαχθεστέρα.

Ἐν συνεχείᾳ παραθέτει συγκριτικοὺς πίνακας μετὰ τῶν ἄλλων βαλκανικῶν χωρῶν, ἐξ ὧν καταφαίνεται ὅτι ἡ φορολογικὴ ἐπιβάρυνσις κατὰ κάτοικον ἐν Ἑλλάδι ἀνήρχετο κατὰ τὴν οἰκονομικὴν χρῆσιν 1930—1931 εἰς 83.40 τιμαριθμικὰ φράγκα, ἔναντι 42.01 τῆς Ρουμανίας, 33,96 τῆς Γιουγοσλαυΐας, 28,06 τῆς Βουλγαρίας καὶ 12,40 τῆς Τουρκίας. Κατὰ δὲ τὴν οἰκονομικὴν χρῆσιν 1931—32 ἀνήρχετο εἰς 79,04 διὰ τὴν Ἑλλάδα, 58,90 διὰ τὴν Ρουμανίαν,37,13 διὰ τὴν Βουλγαρίαν, 34,39 διὰ τὴν Γιουγοσλαυΐαν καὶ 21,05 διὰ τὴν Τουρκίαν. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω στοιχείων καταφαίνεται πασιφανῶς ὅτι ἡ φορολογικὴ ἐπιβάρυνσις ἐν Ἑλλάδι εἶνε ἡ ἐπαχθεστέρα τῶν λοιπῶν Βαλκανικῶν κρατῶν.

Ἀκολούθως ἡ ἔκθεσις ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσ